Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Jud. Jomiru-Niculiță Veronica)
Dosarul nr. 3r-1125/24
2-24062061-02-3r-11092024

D E C I Z I E

07 noiembrie 2024 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Popovici Boris împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Popovici Boris cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Popovici Boris către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris”,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 29 mai 2024, Popovici Boris a depus acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris”.

Concomitent cu formularea pretenției enunțate, reclamantul Popovici Boris a solicitat și suspendarea executării Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris”.

În susținerea cererii de suspendare, reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 171, 172, 214 din Codul administrativ și a indicat că a atât timp cât instanța de judecată verifică legalitatea actului administrativ contestat, este echitabil ca să nu-și producă efectele asupra celor vizați.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Popovici Boris privind suspendarea

executării Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris”.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 23 august 2024, Popovici Boris a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea depusă de Popovici Boris privind suspendarea executării Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că în speță, se invocă caracterul ilegal în dimensiune materială a deciziei contestate, or, nu există o normă legală care ar permite Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să adopte decizie de suspendare din funcție a reclamantului. La fel, se evidențiază și caracterul ilegal în dimensiunea formală, or, în opinia recurentului au fost încălcate grav prevederile procedurale în ceea ce privește adoptarea deciziei contestate.

Recurentul a menționat că la baza emiterii ordinului din 6 iulie 2023 de suspendare din funcția deținută, a stat învinuirea adusă lui Popovici Boris în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (1), (2) lit. b) și art. 327 alin. (2) lit. b^1) din Codul penal. Prin ordonanța din 20 martie 2024, a fost încetată urmărirea penală cu liberarea de răspundere penală a lui Boris Popovici pe capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b^1) din Codul penal, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenție. Astfel, încă de la faza de urmărire penală dispar, rând pe rând, motivele suspendării din funcție.

Recurentul a relevat că potrivit ordinului contestat, s-a suspendat din funcție Popovici Boris de pe 20 iunie 2023 până la emiterea unei decizii definitive pe caz. Or, conform normei legale invocate de către angajator, și anume, art. 53 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, pe lângă situațiile prevăzute de cadrul normativ general, suspendarea din funcția publică cu statut special se efectuează și în următoarele cazuri: pe perioada reținerii, arestului preventiv sau arestului la domiciliu al funcționarului.

În opinia recurentului, acest fapt, încă o dată demonstrează că suspiciunile invocate cu privire la legalitatea ordinului nr. 407/ps din 06.07.2023 privind suspendarea din funcție sunt serioase și rezonabile.

În altă ordine de idei, recurentul a precizat că instanța de judecată a făcut o concluzie eronată cu privire la faptul că motivul prevăzut de legiuitor presupune că neaplicarea suspendării pentru reclamant înseamnă existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executare, însă dificultățile financiare pe care reclamantul le declară nu conving judecata că pot fi apreciate ca prejudicii ireparabile ori ulterior în caz de anulare, reclamantul este în drept de a solicita despăgubirile cauzate. Or, Popovici Boris este suspendat din funcție mai mult de 13 luni și încă nu se știe când va fi pronunțată o soluție definitivă pe acest caz, iar potrivit art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului

cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu. Drept urmare, cunatumul prejudiciului cauzat lui Popovici Boris în legătură cu privarea ilegală de posibilitatea de a munci ce depășește 12 salarii medii lunare ale acestuia nu vor putea fi reparate în condițiile legii.

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a notificat intimatul Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, care la 1 noiembrie 2024, a depus referință asupra recursului, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Popovici Boris și menținerea încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 26 iulie 2024.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 11 septembrie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 26 iulie 2024, fiind notificată părții recurente la 8 august 2024 (f.d. 52). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Popivici Boris la 23 august 2024, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Popovici Boris.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces*”.

Din materialele cauzei rezultă că la 29 mai 2024, Popovici Boris a depus acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris”.

Concomitent cu formularea pretenției enunțate, reclamantul Popovici Boris a solicitat și suspendarea executării Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Popovici Boris privind suspendarea executării Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris”.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a*

activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept".

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în

nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, prin Ordinul nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris", șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Vasiloi Rosian, printre altele, a dispus:

„*1. A suspenda din funcția publică cu statut special comisarul Popovici Boris, Șef al Sectorului Poliției de Frontieră „Cuconeștii Noi” al Direcției regionale Nord a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, de pe 20 iunie 2023 până la emiterea unei decizii definitive pe caz (900515).*

Temei: scrisoarea Oficiului Nord al Procuraturii Anticorupție nr. 2227 din 3 iulie 2023, raportul Șefului adjunct al Direcției regionale Nord”.

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023, deoarece în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, *nu a fost argumentată şi nici probată în regim sufficient de obiectiv şi convingător*, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

În acest sens, se reține că, reclamantul Popovici Boris înaintând cerere privind suspendarea executării actului administrativ contestat, a făcut trimitere la prevederile art. 171, 172, 214 din Codul administrativ și a indicat că „*a atât timp cât instanța de judecată verifică legalitatea actului administrativ contestat, este echitabil ca să nu-și producă efectele asupra celor vizați*”.

Prin urmare, reclamantul Popovici Boris nu a reușit să furnizeze argumente clare și convingătoare care să susțină necesitatea suspendării executării Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023. În mod prioritar solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată şi argumentată existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Fără o astfel de argumentare, cererea de suspendare nu poate fi considerată întemeiată.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează

două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ. Dar, probe la dosar în acest sens, lipsesc.

Sub acest aspect, Completul de judecată constată inexistența unor elemente ce ar institui evident şi fără depășirea limitelor fondului cauzei suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ defavorabil, pe care reclamantul l-a contestat. Or, clarificarea acestor suspiciuni ar putea fi realizată doar în urma unei analize în fond a pretențiilor privind anularea actului administrativ supus contestării.

Astfel, cu referire la argumentul recurentului privind existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil rezultate din faptul că „*nu există o normă legală care ar permite Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să adopte decizie de suspendare din funcție a reclamantului. Au fost încălcate grav prevederile procedurale în ceea ce privește adoptarea deciziei contestate*”, Completul judiciar reține că argumentul dat este neîntemeiat, or, potrivit Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023, Popovici Boris a fost suspendat din funcție în temeiul art. 35 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 53 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public și pct. 18 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1145 din 21 noiembrie 2018. Iar, la rândul său, ilegalitatea propriu zisă actului administrativ individual defavorabil, este o chestiune de fond și se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

Prin urmare, având în vedere că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului cauzei, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, instanța de recurs conchide că în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023.

În cazul *pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile* prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, se reține că pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la

îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2), lit. b) din Codul administrativ - *existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*. Aceasta, deoarece existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător.

Completul judiciar notează că, Popovici Boris nu a prezentat probe din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, inclusiv o sinteză de ansamblu a situației sale financiare, sursele de venit ale familiei, patrimoniul său și al membrilor de familie.

Completul de judecată apreciază critic alegațiile recurentului cu referire la faptul că „*este suspendat din funcție mai mult de 13 luni și încă nu se știe când va fi pronunțată o soluție definitivă pe acest caz, iar potrivit art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu*”, or, în speță Popovici Boris prin ordinul contestat a fost suspendat din funcție, iar prevederile art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, reglementează răspunderea angajatorului pentru transferul sau eliberarea nelegitimă din serviciu.

În același context, cu referire la argumentul recurentului cu privire la lipsa sursei de venit în legătură cu emiterea actului administrativ contestat, Completul de judecată consideră că acest temei nu poate fi considerat ca existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, or, în cazul emiterii de către instanța de judecată a unei hotărârii de admiterea a acțiunii, Popovici Boris se va considera repus în toate drepturile sale.

Sub acest aspect, se notează că, potrivit art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, „*în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi*

în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice".

Mai mult, Completul de judecată menționează că fiecare act administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Ca urmare, se atestă că în speță nu sunt îndeplinite condiţiile de suspendare a actului administrativ individual defavorabil contestat, și anume existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi/sau paguba iminentă, condiţii prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Deci, analizând materialele cauzei în coraport cu argumentele recurentului invocate în vederea susținerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ contestat, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023, or, la depunerea cererii privind suspendarea executării actului administrativ nu s-au identificat și justificat suficient de clar și efectiv acele circumstanţe care ar impune necesitatea instituirii garanției de asigurare a legalității prin suspendarea executării actului administrativ menționat.

Completul judiciar reiterează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenței dreptului. Deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat și temeiurile de ilegalitate, în susținerea solicitării de suspendare a executării actului contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existenta unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către recurentul Popovici Boris au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Popovici Boris.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iulie 2024, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Popovici Boris cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Popovici Boris către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea Ordinului nr. 407/ps din 6 iulie 2023 „Cu privire la suspendarea din funcția publică cu statut special a comisarului Popovici Boris”.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore